

A Pécsi Ítéltábla dr. Balla-Feredin Márk ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - Dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. június hó 1. napján kelt 18.G.20.432/2008/84. számú ítélete ellen a felperes részéről 87. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.928.730,- (ötmillió-kilencszázhuszonnyolcezer-hétszázharminc) forintot, és ennek 2007. március hó 11. napjától a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Mellőzi a felperes elsőfokú perköltségben marasztalását, kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 829.217,- (nyolcszázhuszonkilencezer-kettőszáztizenhét) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 217.189,- (Kettőszáztizenhétezer-száznyolcvankilenc) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 152.190,- (százötvenkettőezer-százkilencven) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 355.110,- (háromszázötvenötezer-száztíz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes vállalkozói díj megfizetése iránt előterjesztett keresetét elutasította. Megállapította, hogy a peres felek között 2006. szeptember hó 11. napján B. 9-1-0, BNY-8, NY-8, NY-5 és 8-0-0 szakaszok szennyvízhálózat építésére létrejött vállalkozási szerződés alapján a

felperest 11.974.258,- forint vállalkozói díj illeti meg az alperes részteljesítésére tekintettel. A vállalkozói díj követeléssel szemben azonban alaposnak találta az alperes által hibás teljesítés, útfűrés és anyagár különbözet jogcímén előterjesztett beszámítási kifogását. Megállapította, hogy felperes a 8-0-0 szakasznál 73 folyóméter, a 9-1-0 szakasznál 129 folyóméter csatornaszakaszt hibásan teljesített, a hiba oka a szakszerűtlen víztelenítés, rossz tömörítés, és az úgynevezett kuléköves technológia alkalmazása volt. Kifejtette, hogy felperes nem hivatkozhat az alperes kuléköves technológiára és nyílt árkos víztelenítésre adott szakszerűtlen utasítására a Ptk. 392. § (3) bekezdése alapján, mivel a munkát nem a szakmai szabályok szerint végezte el, illetve a szakszerűtlen utasításra figyelmeztetés a felperes részéről nem hozta alperest abba a helyzetbe - árajánlat hiányában -, hogy kivitelezés további módjáról maga döntsön. Mindennek alapján megállapította, hogy az alperest megillető 10.088.796,- forint javítási költség, 2.187.928,- forint út átfűrés és anyagár-különbözet beszámítása folytán a felperes keresete alaptalan.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset szerint alperes 8.454.478,- forint vállalkozói díj megfizetésére kötelezését kérte hivatkozással arra, hogy alperest a Ptk. 392. § (3) bekezdése szerint a szakszerűtlen utasításra, arra, hogy vákuumos víztelenítés szükséges figyelmeztette. Állította, hogy az alperes utasítására elvégzett kuléköves víztelenítés a 8-0-0 csatornaszakaszon nem volt alkalmas arra, hogy I. osztályú minőségben teljesítsen, a technológiai szabályokat a hibás utasítás miatt nem tudta betartani, az alperest erre figyelmeztette, aki a hibás utasítását fenntartotta, a felperes javaslatát, a vákuumos víztelenítése technológia alkalmazását indokolatlannak találta, annak költségeivel tisztában volt, de ragaszkodott a nyílt víztartásos víztelenítéshez. Álláspontja szerint alperes a javítás költségeit sem bizonyította. Vitatta, hogy a 9-1-0 szakaszon 129 folyóméterem a csatorna újraépítése indokolt lett volna, állította, hogy e szakaszon a talajvíz nem akadályozta a munkát, hibát e szakasszal kapcsolatban az alperes egy alkalommal jelzett, azt javította, az általa csatolt (78. sz. irat) kameravizsgálatra hivatkozva állította, hogy az általa megépített csatornaszakasz működőképes.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú bíróság iratai, a másodfokú eljárás során kihallgatott tanúk vallomása és K. G. igazságügyi szakértő nyilatkozata alapján az alábbiak szerint kiegészíti és pontosítja:

Felperes a 8-0-0 csatornaszakasz kivitelezését jelentős talajvízben végezte. A 8-0-0 csatornaszakaszt hibátlanul, az alperes utasítása szerint kivitelezni nem lehetett, az adott talajviszonyok és talajvíz mellett nem lehetett olyan stabil, szilárd alapot, tükröt készíteni, amely ágyazatként a csöveknek megfelelő stabilitást ad.

A 8-0-0 csatornaszakaszból 73 folyóméteren a csatorna ellapult, a víz befolyt, gumigyűrűk szétcsúsztak és a lejtés nem volt egyenletes, kontrás szakaszok voltak, a csatornaszakasz kikerülése, és újraépítésére szükséges volt. A dúcolás hiánya munkabiztonsági kérdés, a munka minőségét, a víztelenítés eredményességét nem befolyásolja. A felperes 2007. március hónapig a 8-0-0 szakasz kijavítását többször, eredménytelenül kísérelte meg.

A 9-1-0 csatornaszakasz kivitelezése során a felperes minimális talajvíz mellett dolgozott. A csatornaszakaszon deformálódás, hibás csatlakozás történt, a vezetékszakasz nem volt egyenes, lejtési hibák, teknők miatt a felperes 129 folyóméter javításra szorult, e szakaszt az alperes a csatornaszakasz kihagyásával és újraépítésével tette használhatóvá.

A felperes 2006. december hó 10. napjára a kivitelezést befejezte, a próbaüzem megkezdődött.

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének 4. oldal 4. bekezdését, és e helyett azt állapítja meg, hogy a 9-1-0 szakasz indokolt kijavítási költséget 1.857.600,- forint volt.

Az így módosított és kiegészített tényállásra figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 9-1-0 szakaszokon hibásan teljesített, 129 folyóméteren a csatornát javítani kellett. szakértő igazságügyi szakértő G.20.432/2008/83. számú kiegészítő szakvéleménye szerint az, hogy alperes a felperes által épített csatorna mellé fektette az új vezetékét, szakmailag elfogadható. Az eredeti nyomvonalon való feltárás és javítás esetén a földmunka mennyisége, a munkatér dúcolása azonos lett volna, mint az új nyomvonalon való megépítés költsége, azonban a csővezeték bontása, a kulékövek és az alatta megsüllyed talaj kiszedése többlet mennyiségként jelentkezett volna. Azonos fajlagos árak esetén így a többletmunka többletköltséget okoz, ezért gazdaságosnak tekinthető az új nyomvonal kiválasztása, választása. E csatornaszakasszal rendeltetésszerű használatra való alkalmasságát az alperes által csatolt kameravizsgálati jegyzőkönyv sem igazolta, ezt megtekintve szakértő a másodfokú tárgyaláson egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy kamera vizsgálat a csatorna hibáit, ebben az állapotban a használatra való alkalmatlanságát alátámasztja.

A felperes a 9-1-0 szakaszon nem hivatkozott az alperes, mint megrendelő hibás, szakszerűtlen utasítására, és - miután a hibás teljesítés tényét vitatta - egyéb olyan tényre sem, ami a hibás teljesítés következményinek viselése alól mentesítené.

Nem ért azonban egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított kijavítási költséggel. Alperes a 9-1-0 szakasz általa elvégzett kijavítása költségét 10.465.218,- forint + ÁFA, összesen 12.558.262,- forintban jelölte meg, 67.084,- forint/folyóméter + ÁFA fajlagos anyag és munkadíj mellett (szakértő igazságügyi szakértő G.20.432/2008/72. számú szakvéleménye). A felperes a szennyvíz

vezeték kivitelezését 12.000,- forint/folyóméter + ÁFA áron egységáron vállalta. Tény az, hogy csatornaszakasz újrakepítését megtörtént, az alperes tényállítása szerint saját kivitelezésben, e kivitelezést költségeként az alperes a saját fővállalkozói szerződésében - nem bizonyított tényállítása szerint - kikötött díjat kívánta felszámolni, ezt azonban a másodfokú bíróság alaptalannak találta. A Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiuma 47. számú állásfoglalásában kifejtettek szerint az alperes a javítás indokolt költségére tarthat igényt, túlzott ár megfizetésére azonban a hibásan teljesíthető nem kötelezhető. Az állásfoglalásban rögzített elvekre tekintettel a jelen ügyben - figyelemmel a fővállalkozói díjhoz képest rendkívül alacsony, és ezáltal az alperesnek tetemes hasznot biztosító alvállalkozói díjra, és arra a tényre, hogy a felperesnek a csatorna újrakepítésére a fővállalkozói díj többszörös fedezetet nyújtott, az elvégzett munka ténylegesen felmerült költségét pedig bizonyítani nem tudta a javítás - amely gyakorlatilag a felperes helyett elvégzett munkát takarja - indokolt költségét a másodfokú bíróság a felek közti szerződésben kikötött, 12.000 Ft/folyóméter vállalkozói díjjal egyezően határozta meg. A munka elvégzéséről - egyébként szükségtelenül - kiállított, a felperest vevőként feltüntető számla a tényleges költséget nem igazolja. A szükséges és indokolt javítási költség ezért 129 folyóméter X 12.000,- forint +ÁFA, mindösszesen 1.857.600,- forint, mely összeg erejéig az alperes hibás teljesítésre alapított beszámítási kifogása - az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi rendelkezések alapján - alapos volt.

Alaptalan azonban az alperes beszámítása kifogása a 8-0-0 szakasz hibás teljesítése miatti javítási költség címén. A másodfokú eljárás során ismételt kihallgatott Sz. T. és B.Zs. tanúk egyező vallomása alapján egyetért azzal is a másodfokú bíróság, hogy az alperes utasítására a szerződés szerinti nyílt árkos víztelenítést úgynevezett kuléköves technológiával kellett megoldani, a legmélyebb ponttól, az átemelő aknától a magasabb részek felé haladva, az átemelő aknából a vizet kiszivattyúzva, a kulékövekre homokot terítve a csatorna védelme érdekében. Ezzel a technológiai módszerrel azonban az adott talajviszonyok és talajvíz mellett a 8-0-0 szakaszon a felperes megfelelő, a csövek stabilitását biztosító ágyazatot nem tudott készíteni, igazságügyi szakértő másodfokú tárgyaláson, a tanúvallomások ismeretében megerősített szakvéleménye szerint e technológiai utasítás alapján a munkát nem lehetett hibátlanul elvégezni. Így nyilatkozott az elsőfokú eljárás során szakértő igazságügyi szakértő is a 18.G.20.432/2008/89. számú kiegészítő véleményében, e szerint - amennyiben a felperes 60-70 cm talajvízben dolgozott - a csatornaszakasz I. osztályú minőségben nem volt megépíthető, illetve hosszútávon süllyedés nélkül nem volt üzemeltethető. Azt a tény, hogy a talajvíz az adott szakaszon ilyen mértékű volt, a másodfokú tárgyaláson ismételt kihallgatott műszaki ellenőr vallomása is alátámasztotta. A tanúvallomás bizonyító erejét nem rontja le az a körülmény, hogy a tanú szám és hely szerint az idő múlása miatt az adott csatorna szakaszt beazonosítani nem tudta, a talajvíz jelenlétére, arra, hogy milyen nehéz körülmények között dolgozott a felperes, a tanú egyértelműen emlékezett. Szakértő másodfokú tárgyaláson megerősített nyilatkozata szerint az alperes utasítása az alperes által ismert talajmechanikai szakvélemény megállapításaival, és utasításaival is ellentétes volt.

A fentiekből pedig az következik, hogy az alperes a felperesnek a kivitelezés módjára hibás, szakszerűtlen utasítást adott. Az a tény, hogy az utasítás hibás, szakszerűtlen voltát a kivitelezés folyamatában a felperes felismerte, és erre az alperes figyelmét felhívta, a perbeli bizonyítékok (Sz.T. G. I., Sz.Gy., E. Zs., V.T. tanúk vallomása) alapján kétséget kizáróan megállapítható, ahogy az is, hogy az alperes a szakszerűtlen utasítását a figyelmeztetést követően is fenntartotta, a vákuumkutas víztelenítési technológia alkalmazását indokolatlannak, és költségesnek tartotta (bár erre saját vállalkozási szerződése kellő fedezetet nyújtott) E tény az alperesi törvényes képviselők perbeli nyilatkozatai önmagukban is alátámasztják.

A Ptk. 393. § (3) bekezdése értelmében, ha a megrendelő alkalmatlan anyagot, vagy pedig célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasítást ad, erre a vállalkozó köteles őt figyelmeztetni. A figyelmeztetés elmulasztásából eredő kárért a vállalkozó felelős. Ha azonban a megrendelő a figyelmeztetés ellenére utasítását fenntartja, vagy nem szolgáltat megfelelő anyagot, a vállalkozó a szerződéstől elállhat. Ha nem áll el, a kapott anyaggal, illetve a megrendelő utasítása szerint a megrendelő kockázatára köteles a munkát elvégezni. E törvényi tényállás a perbeli esetben maradéktalanul megvalósult, a figyelmeztetés ellenére fenntartott szakszerűtlen utasításnak megfelelően a felperes az alperes kockázatára végezte el a kivitelezést, így ennek következményeit, az elkészült csatornaszakasz rendeltetésszerű használatra való alkalmatlanságából eredő kijavítási, újraépítési költséget is az alperesnek kell viselnie.

Tévesen hivatkozott alperes arra, hogy a vállalkozót terhelő figyelmeztetési kötelezettség teljesítése körében felperesnek a vákuumos víztelenítésre árajánlatot kellett volna tennie a költségek kidolgozása mellett, tévesen értelmezte e körbe a Pécsi Ítéltábla BDT. 2008.1887 számú döntését. Az alperes - S.J. személyes előadása szerint is - a felperes által javasolt műszaki megoldás 6.000,- forint/folyóméter költségvonzatával tisztában volt, a felperes figyelemfelhívása a perbeli esetben elégséges volt, az alperesnek minden információ - sőt a talajmechanikai szakvélemény ismeretében a felperes számára ismeretlen információ is - rendelkezésre állt a döntéshez, hibásan döntött, ennek következményeit pedig viselnie kell.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével hogy az alperes az útfűrés és anyagár különbözet címén **2.187.928,- forint összegben érvényesített beszámítási kifogás körében egyetért.** Felperes a költséget nem vitatta, azonban arra hivatkozott, hogy a teljesítés igazolás kiállításakor ezt kompenzálták, a vállalkozói díjszámlát erre tekintettel állította ki. Az elsőfokú bíróság a G.20.432/2008/14. számú jegyzőkönyvben felhívta felperest annak bizonyítására, hogy az útfűrés illetve anyagár különbözet a teljesítésigazolásban írt összeget meghaladó teljesítés ellenértékéből már elszámolásra került. Felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, hivatkozását cáfolják az elsőfokú bíróság által értékelt tények (tényleges teljesítés szerinti vállalkozói díj és visszatartás aránya, számla kibocsátása),

különösen a 2007. február 1.-i teljesítésigazolás szövege, valamint B.Zs.egyértelmű nyilatkozata, mely szerint fenti költségek elszámolására nem került sor, a költségek felperes számláját nem érintették.

A fentebb beszámított alperesi követelések a felperesi követelés megszűnését nem eredményezték, ezért a másodfokú bírósának el kellett bírálnia az alperes **késedelmi kötbér** követelés címén előterjesztett beszámítási is. Az alperes beszámítási kifogásában 71 napra a vállalkozási szerződés 5.9. pontja alapján 500.000,- forint/nap késedelmi kötbérigényt is érvényesített. A felperes a késedelem tényét nem vitatta, azonban arra hivatkozott, hogy a késedelem nem a felperesnek felróható okból következett be, a kivitelezés az alperes szakszerűtlen utasítása miatt, a magas talajvízbeni munkavégzés folytán nem fejeződött be határidőben.

Fentiekre tekintettel elsődlegesen a teljesítés időpontját, a késedelem időtartamát kellett vizsgálni. A vállalkozási szerződés 8.2. pontja szerint a beruházás akkor tekinthető teljesítettnek, ha a kiviteli tervdokumentáció alapján a munka I. osztályú minőségben elkészült, és azt az alvállalkozó a vállalkozónak átadta, és azt a vállalkozó átvette. Felek között a Ptk. 405. § (1) bekezdése szerinti formális átadás-átvételi eljárás lebonyolítására nem került sor, a 2007. február hó 1. napján felvett teljesítésigazolás azt rögzíti, hogy felperes a csatorna szakaszokat elkészítette, a működést nem akadályozó hibák listáját átvette, a számla 80 % értéken benyújtható. V. T., valamint a másodfokú eljárás során kihallgatott Sz.T. és B. Zs. tanúk egyező előadása alapján azonban megállapítható, hogy felperes 2006. december hó 10. napjára a szerződésben vállalt teljes csatornaszakaszt elkészítette, azt az alperes tényleges birtokba vette, a próbaüzem megkezdődött, a felperes a helyszínen már csak javításokat végzett. Az építési-szerelési munka teljesítésének egyes joghatásai - formális átadás-átvétel hiányában - a megrendelő által történt tényleges birtokba vétel, illetőleg használatba vétel alapján is megállapíthatók (GKT.92/1973. szám). A felperes 2006. decemberében lehetővé tette a megrendelőnek, hogy a létesítményt fizikailag átvegye, az alperes a csatornarendszert birtokba vette, a próbaüzemet megkezdte, ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy a teljesítés - a 8-0-0- csatornaszakasz perrel érintett része kivételével - 2006. december hó 10. napján megtörtént, így a késedelem időtartama 2006. október hó 31. napjától 2006. december hó 10. napjáig 40 nap. A szakszerűtlen megrendelői utasítás alperesi kockázatviselésének következményei a kötbérfelelősség körében is szerepet játszanak, ezért nem eredményezi a felperes késedelmét az a tény, a 8-0-0 szakaszon nem tudta a csatornát elfogadható, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban átadni, a teljesítés időpontját e szakasz figyelmen kívül hagyásával kellett vizsgálni, a szakszerűtlen megrendelői utasítás következtében előállt késedelemért a felperes nem felelős.

A késedelem ténye folytán felperesre hárult a kötbér felelősség alóli kimentés bizonyítása, azaz, hogy a késedelem - 2006. december 10.-ig is - olyan okból következett be, amelyért az felperes nem felel. Az elsőfokú bíróság G.20.432/2008/14. szám alatt a Pp 3. § (3) bekezdése alapján a felperest ennek

megfelelően tájékoztatta azzal, hogy a bizonyíthatatlanság sikertelensége a bizonyításra köteles fél terhére esik. A felperes az általa állított tényt bizonyítani nem tudta. Sz.T. tanú állította, hogy a kivitelezés a talajvíz miatt állt, a késedelmet az alperes víztelenítésre vonatkozó szakszerűtlen utasítása okozta. Sz. Gy. és V.T.a tanúk nyilatkozata szerint is történt ez okból leállás, M.L.tanú viszont azt adta elő, hogy a dúcolás hiánya miatt állította le a munkát egy alkalommal. A tanúk a leállás időtartamára nyilatkozni nem tudtak, és nem tisztázott az sem, hogy pontosan mi volt a munkavégzés akadálya, a talajvíz jelenléte, a megfelelő utasítás hiánya, vagy az utasítás értelmezésével kapcsolatos vita, felperes miért állította le a munkát. Egyéb bizonyítékok, így különösen a munkavégzésre vonatkozó minden lényeges adatot, körülményt, utasítást tartalmazó építési napló hiányában, e nyilatkozatok a felperesi késedelem kimentésére nem alkalmasak. Felperes összesen 896 folyóméter gravitációs csatornát és 1545 folyóméter nyomóvezetékét épített meg, melyhez képest a talajvízzel érintett, hibás szakasz csupán 73 folyóméter, Azt a tényt, hogy 2006. december 10.-ig terjedő időben is a talajvíz - azaz a szakszerűtlen megrendelői utasítás - okozta a felperesi késedelmet a szakértő másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata sem támasztotta alá, eredményes kimentés hiányában ezért felperes kötbér felelőssége fennáll.

A Ptk. 247. § (1) bekezdése szerint a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti. A kötbér a nem szerződésszerű teljesítés esetére írásban kikötött átalány kártérítésként szolgáló pénzösszeg, a kötbér kár átalány jellegéből következően a kötbér mértékéig nem kell bizonyítani a kár bekövetkeztét, sőt a kötbér akkor is jár, ha kár egyáltalán nem merült fel. A Ptk. 247. § (1) bekezdése nem utal arra, hogy mikor lehet a kötbér túlzott mértékűnek tekinteni, és a mérséklés szempontjait sem határozza meg, ebből következik, hogy maga a törvény a bíróság belátására bízta, hogy él-e a kötbér mérséklésének lehetőségével, és mely körülmények mérlegelése mellett határozza meg a mérséklés mértékét. A Ptk. indokolása viszont szól arról, hogy a kötbér mérséklésére csak kivételesen indokolt esetben kerülhet sor, és ennek során utal több figyelembe vehető körülményre, így például arra, hogy a bíróság összemérheti a szolgáltatás mértékét a kötbér nagyságával, értékelheti a felróhatóság fokát, a szerződésszegő magatartás súlyát, vagy azt a körülményt, hogy számottevő kár nem keletkezett (BH.2009/275. szám alatt közzétett eseti döntés). A Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának 17. számú állásfoglalása értelmében gazdálkodó szervezetet egymás közötti viszonyában általában akkor lehet helye a kötbér mérséklésének, ha a szerződésszegés folytán számottevő kár nem keletkezett, és olyan körülmények forognak fenn, amelyek a szerződést szegő fél egyébként felróható magatartását enyhébben megítélhetővé teszik. Felek szerződésben a 2.1. pontban megjelölt irányárak alapján a felmért, elvégzett munka díja a 2007. február 1.-i teljesítésigazolás szerint nettó 14.665.550- forint volt, a szerződés az 5.9. pontja szerinti kötbér ennek több mint 3 %-a, amely gazdasági élet szereplői által általában elfogadott és alkalmazott, napi 1 % körüli kötbérhez képest is rendkívül eltúlzott, ugyanakkor a felperes késedelme folytán az alperesnél kár nem keletkezett, az alperes számláját a megrendelő levonás nélkül kifizette, mindezen körülmények együttes mérlegelésével a kikötött, túlzott mértékű kötbért másodfokú

bíróság napi 50.000,- forintra mérsékelte, így 40 napra a felperest terhelő késedelmi kötbér összege **2.000.000,- forint**.

Az elsőfokú bíróság a felek közötti elszámolás alapján a tételes felmérés alapján megállapított vállalkozói díjat tekintette, az elszámolás ezen módját pedig egyik fél sem vitatta, ezért a másodfokú bíróság is ezt tekintette az elszámolás alapján. A tételes felmérés szerint a felperes vállalkozói díja bruttó 17.598.660,- forint, melyből az alperes 5.624.402,- forintot megfizetett. A fennmaradó 11.974.258,- forinttal szemben az alperes beszámítása 1.857.600,- forint javítási költség, 2.187.928,- forint út átfúrás és anyagár különbözet költsége, továbbá 2.000.000,- forint kötbér erejéig alapos, a felperes járandósága így 5.928.730,- forint, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes 5.928.730,- forint vállalkozói díj megfizetésére kötelezte.

Felperes keresetében a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése alapján a számla esedékességétől 2007. március hó 11. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni alperest. Peres felek az alvállalkozói szerződés 5.8. pontjában azonban a felperes számláinak késedelmes kiegyenlítése esetén a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot kötötte ki, ezért a felperes ezt meghaladó késedelmi kamatigénye alaptalan.

A másodfokú bíróság a megváltoztatott ítéleti rendelkezésre figyelemmel a pernyertesség, pervesztesség arányában a Pp. 81. §-a alapján döntött az első-másodfokú költségek viseléséről. Felperes lerótt 507.300,- forint elsőfokú illetéket, az elsőfokú eljárás során előlegezett 148.896,- forint szakértői díjat, az alperes által előlegezett költség 218.291,- forint volt, míg a feleket képviselő ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja és 4. § (1) bekezdés alapján 528.400,- forint. A másodfokú eljárás során a felperes illeték-feljegyzési joga folytán feljegyzett illeték 507.300,- forint, a felperes 46.070,- forintot, az alperes 25.000,- forintot előlegezett, az ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) és (5) bekezdése alapján 264.200,- forint, a pernyertesség, pervesztesség aránya a felperes javára 70-30 % mértékű.

A feljegyzett illetékről a Pp. 81. § (2) bekezdése és az Itv. 84. §-ára figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján határozott.

P é c s, 2012. március 8.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró